

МЕТОДИКИ ДОСЛІДЖЕННЯ САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПРИ ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ

Фурс Олег Йосипович,

доцент кафедри педагогіки, психології та менеджменту
Білоцерківського інституту неперервної професійної освіти ДЗВО
«Університет менеджменту освіти» НАПН України,
кандидат психологічних наук,
м. Біла Церква,
furs2234@gmail.com

Трагічні події внаслідок повномасштабного вторгнення російської федерації в Україну підтверджують, що боронити свою землю та успішно оволодівати знаннями здатні лише морально та психологічно стійкі громадяни, які за будь-яких умов зможуть героїчно протистояти ворогові. Це потребує додаткових заходів щодо розвиненості психологічної врівноваженості та витримки.

Відповідним чином, єдиним з шляхів в діяльності педагогічних працівників в ситуації, що склалася, є покращення роботи щодо самовладання та холоднокривності в процесі підготовки кваліфікованих робітників. Адже, як показують сучасні виклики, тривала психологічна напруженість, екстремальні ситуації в навчальних закладах України виділили питання, що вимагають нагального розв'язання — дослідження психічної саморегуляції при підготовці кваліфікованих робітників.

Багаторічний педагогічний і практичний досвід науково-освітніх закладів вказує, що фаховий рівень підготовленості, а отже і успішність робітників в процесі виконання різноманітних робіт, що поєднуються з самовладанням, емоціями та настроєм, вимагає покращення.

Найчастіше ці питання посилюються під час знаходження робітників в непередбачуваних умовах, коли потрібно ухвалювати чи розв'язувати певне завдання.

З метою виявлення вказаного питання та встановлення дії і можливостей до саморегуляції при підготовці кваліфікованих робітників можливо використовувати такі методики:

1. Орієнтаційна анкета, може використовуватися для з'ясування окремих аспектів спрямованості робітників, яка позначається на продуктивності їх навчання, різновиду фахового напрямку на вирішення спеціальних практичних завдань, взаємодіяння з різними людьми чи особисту мету.

2. Методика «Карта інтересів» — для діагностування професійних інтересів робітників, яка представляє різноманітність вираження їх запитів та є складником мотиваційної галузі.

3. Тест структури інтелекту Амтхауера — для виявлення здатності до розвитку у робітників поглядів, відвернення від неістотних і другорядних ознак предметів і явищ, логічних висновків, відображення, обґрунтування здобутих знань та інше. Тест складається з дев'яти субтестів.

4. Запитальник заради оцінювання вольового самоконтролю — з метою формулювання персонального ступеня розвинутої вольової саморегуляції.

5. Оцінювання напрямів поведження в групі за редакцією В. Стефансона (Q-сортування) — з метою встановлення головних напрямів поведження робітників у фактичній громаді.

6. Видозмінена варіація методики САН за Н. Курганським (5-факторна модель) — з метою визначення ступеня ситуативної (реактивної) тривожності. Вищеописані психодіагностичні методики можна використовувати при підготовці кваліфікованих робітників, в період підвищення кваліфікації робітників тощо.